

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ – ОСНОВА СТАБІЛЬНОГО МАЙБУТНЬОГО.

Важливою проблемою в трудових відносинах між роботодавцем і найманим працівником на даний час є легалізація зайнятості населення. Як свідчить практика багато роботодавців (в основному це малий та середній бізнес) не укладають трудові договори з найманими працівниками. Недоліки тіньової заробітної плати, як і тіньової зайнятості не тільки в тому, що бюджет недоотримає кошти, використання найманої праці без оформлення трудових відносин містить в собі багато негативних моментів, і перш за все це втрата страхового стажу для призначення пенсії.

Працівник, який отримує зарплатню в „конверті”, виявляється повністю беззахисним перед роботодавцем. Усна домовленість жодним чином не фіксується юридично, роботодавець сплачує стільки, скільки вважає за потрібне і доти, поки вважає за потрібне. Працівник не має жодних доказів на підтвердження дійсного розміру своєї заробітної плати та трудового стажу.

Якщо з якихось причин роботодавець не сплачує внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування за своїх найманих працівників (причиною може бути і виплата заробітної плати у „конвертах” без сплати страхових внесків, і нарощування заборгованості як з виплати заробітної плати, так і зі сплати страхових внесків), то періоди, за які не сплачені внески, „випадають” із страхового стажу найманого працівника та не включаються в заробіток для розрахунку розміру пенсії. Дуже важливо, щоб громадяни усвідомили, що їх згода отримувати зарплату в „конвертах” позбавляє їх соціального захисту. Адже пенсію вони матимуть тільки з офіційно нарахованої суми заробітної плати.

Законом України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” передбачено, що страховий стаж – це період, протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, та за який щомісяця сплачені страхові внески в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок. Тобто, якщо працівнику нарахована заробітна плата не менше законодавчо встановленого мінімального рівня і з неї сплачено страхові внески до Пенсійного фонду України (а з 01.01.2011 року – єдиний соціальний внесок відповідно до Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”), то такий місяць повністю враховується в страховий стаж і заробітна плата за цей місяць враховується для обчислення пенсії. Якщо ж сума нарахованої заробітної плати, з якої сплачені внески, менша за мінімальний рівень, страховий стаж становить неповний місяць і обчислюється пропорційно заробітній платі.

Здебільшого проблемним питанням щодо легалізації заробітної плати виникає у суб'єктів підприємницької діяльності – фізичних осіб, тобто підприємця, частково приховуючи виручку від реалізації товарів, робіт, послуг, виплачує доходи найманим працівникам, які не обліковані в

бухгалтерських документах, а також використовує працю найманих працівників, офіційно не зареєстрованих як наймані особи. Тому хотілося б звернутися до осіб, які мають намір працевлаштуватися або вже працевлаштовані у приватних підприємців, для реалізації своїх трудових прав та забезпечення оптимального та благоприємного рівня свого майбутнього. Ви повинні вимагати від роботодавця легального оформлення трудових відносин через укладання трудового договору, а також регламентацію трудових відносин відповідно до чинного трудового законодавства! І навіть, коли вам надали таку трудову угоду, запитайте чи зареєстрували вас у Пенсійному фонді та чи перераховують за вас єдиний соціальний внесок.

Громадяни, які працюють без укладання трудового договору, позбавляють себе лікарняного, допомоги у разі отримання травми на виробництві, трудового стажу, пенсії, втрачають відпустки.

Тільки офіційно оформлений найманий працівник може відчувати себе соціально захищеним, а бюджет Пенсійного фонду матиме стабільні надходження для своєчасного фінансування пенсійних виплат. Суспільство має зрозуміти, що легалізації заробітної плати альтернативи немає.